Robert Fico és a galamblélek

2011 november 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Boldoghy Olivér jöv? év február 14-én nem vesz kedvesének virágot vagy csokoládét, de még mérsékelten ízléstelen rózsaszín szívecskét sem. Boldoghy Olivért Bálint napján a szlovák rend?rök veszik valentini ölelésbe, majd penderítik át a révkomáromi híd túloldalára.

Most ez a papírforma.

Pozsony megfosztotta szlovák állampolgárságától Boldoghyt, mivel magyar útlevelet kért és kapott. A következ? napokban várhatóan bevonják a jogosítványát, a személyijét és az útlevelét, a szociális biztosító és a betegbiztosító állandó lakhely nélkül megszünteti „fedettségét”, innent?l nem állják az orvosi ellátását sem. Végül pedig, a határid?ket kínosan betartva a szerelmesek napján kitoloncolják Szlovákiából.

Abból a Szlovákiából, amelynek élén – ha márciusig csak ideiglenesen is – egy állítólagosan magyarbarát, európéer jobboldali koalíció áll. Abból a Szlovákiából, amelynek kormányában magukat magyarnak valló politikusok vannak. Abból a Szlovákiából, amely az Európai Unió és a NATO tagja.

Hát mégis miképp?

El?ször is szögezzük le: Boldoghy Olivér nem sértett törvényt. Van ugyan egy pozsonyi jogszabály, amelyet a magyar kett?s állampolgársági törvény után fogadtak el, s kizárja a két útlevelet. Van azonban egy szlovák alkotmány is, márpedig az alaptörvény azt mondja, hogy akarata ellenére senki sem fosztható meg szlovák állampolgárságától.

Boldoghy Olivér mindössze azt tette, amit a lelkiismerete diktált, gondolván, lehet egyszerre jó magyar hazafi és tisztességes szlovák állampolgár.

Pozsony urai azonban úgy gondolták, hogy nem. Miért tesz ilyet a jó Iveta asszony? Miért nem nagyvonalú, s szól a belügynek, ne macerálják a magyarokat? Hiszen kormánya amúgy is már csak ügyviv?? Nos, ugyanazért, amiért másfél év alatt megbukott a kabinet.

Iveta Radicová gyenge politikus. Kormányzása alatt számtalanszor rendezhette volna a magyar ügyet, azonban a hatalom kedvéért mindig meghátrált. Szövetségesei – kereszténydemokrata nevet hordozók és új politikai megalkuvást hozó neoszabadelv?ek egyaránt – pedig egy pillanatra sem voltak hajlandóak lemondani a magyar kártyáról. Meglehet, a lelkiismeretük is belesajgott, de nem merték és merik alább adni Slotáéknál.

Boldoghy Olivér kit?n? alany, hogy megmutassák, mennyire buzog a szlovák nacionalista szív. H?sünk nem funkcionárius, nem politikus, így senki sem beszélhet pártpolitikai leszámolásról. Boldoghy egy polgári társulás aktivistájaként áll ki a felvidéki magyarok jogaiért, a civil, kisebbségi társadalomnak odacsapni pedig sohasem árt. Olivér ráadásul gyakorló magyar színész, így üzenni lehet a felvidéki kulturális életnek is, hogy ha nem tartják be a pozsonyi játékszabályokat, nekik annyi. S végezetül Boldoghy Olivér vállalkozó, akin keresztül demonstrálható, hogy a hatalom megélhetésükben is ellehetetlenítheti a vele szembeszegül?ket.

Cinikus logika, de értelmezhet?. Nehezebben érthet?, hogy mindez egy „magyar” pártnak, a Radicová-koalíció tagjának, a Most-Hídnak is köszönhet?. Bugár Béláék természetesen az alkotmánybírósághoz fordultak, s legalább tizenkét hangzatos nyilatkozatot is tettek a kirekeszt? szlovák törvény ellen. Egyet azonban nem tettek: nem léptek ki a kormányból. Még akkor is fontosabb volt a bársonyszék, amikor tökéletesen nyilvánvalóvá vált, hogy a kormány életképtelen, programjából semmit sem hajt végre, magyarpolitikája pedig legfeljebb halkabb, de semmiképpen sem jobb a Fico–Slota-kormányénál.

Felt?n?en csöndesek az ügyben Brüsszel és Strasbourg lánglelk? jogvéd?i is. Pedig nemcsak a botránytörvény, Boldoghy ügye, hanem Esterházy János lefasisztázása is sért minden írt és íratlan uniós normát. Az unió azonban hallgat. Miért? Ha igazi válaszokat keresnénk, nos, akkor mondjuk úgy: megkérd?jeleznénk az Európai Unió bürokratáinak, parlamenti képvisel?inek értékelv?ségét. Finoman szólva.

Mi lesz?

Boldoghy Olivérnek talán „megkegyelmez” Pozsony, politikáján azonban a választásokig aligha változtat. Aztán meg jön Robert Fico, akár kétharmaddal, Slota kolonca nélkül. S akkor Fico talán eljátssza a „békegalambokat ereget?” európai politikus szerepét, és kiegyezik a magyarokkal. Elég er?s lesz, hogy „jó fiú” legyen. Talán. Egy id?re… Ha a parlamentben lesz biztosítékként magyar érdekekre és nem magyar szavazatokra hajtó, er?s párt, s Budapest sem köt értelmetlen kompromisszumokat, a dolog m?ködhet.

Egyel?re ennyi. Mert hát valljuk meg, keser? az az optimizmus, amelynek alapjául Robert Fico galamblelke szolgál…

Máté T. Gyula, magyarhirlap.hu

Ajánló